

Foto's helpen in het rouwproces

'Iedere foto die ik maak, vertelt een verhaal'

GIESSEN In de fotostudio aan de Industrieweg 30 in Giessen komen vooral mensen langs die het leven willen vieren. Een huwelijk of een loveshoot; het zijn de foto's waar Gaby van Gaby Ermstrang Fotografie geregeld prijzen voor ontvangt. Sinds een aantal jaren heeft Gaby zich ook verdiept in de uitvaartfotografie. „Foto's kunnen nabestaanden helpen in het rouwproces.”

Dat uitvaartfotografie wel écht iets anders is dan de foto's die ze gewend is te maken, ontdekte Gaby toen ze gevraagd werd om haar eerste uitvaart te fotograferen. „De nabestaanden wisten dat ik kon fotograferen, maar ervaring met uitvaarten had ik niet. Bij een uitvaart kun je niets regisseren en als fotograaf ben je als het ware onzichtbaar. Je moet constant 'aan' staan. Je moet zien wat er gebeurt, op elk moment. Bij mijn eerste uitvaart wist ik direct: dit is wat ik wil doen voor mensen. Een blijvende herinnering creëren.”

ENERGIE Gemakkelijk is dat allerm minst. „Ik word zelden gebeld als er iemand overlijdt na een lang en gelukkig leven. Vaak zijn het mensen met een lang ziekbed, jonge ouders of kinderen die overlijden

■ Foto van Gaby Ermstrang gemaakt tijdens een uitvaart.

en waarvoor ik gevraagd word om het afscheid vast te leggen. Dat vergt energie, veel meer dan een bruiloft van een dag. Ik wil niet emotioneel fotograferen en afgestompt raken. Juist daarom is het belangrijk dat ik er niet meer dan zo'n tien per jaar fotografeer.”

ROUWALBUM Gaby verloor zelf in korte tijd haar vader en haar stiefvader. Haar vader overleed plotseling en was niet meer toonbaar. „We moesten afscheid nemen van een kist. Daar heb ik het lang heel lastig mee gehad.” Nog geen drie maanden later

overleed haar stiefvader aan kanker. „Bij mijn vader werden er op de uitvaart geen foto's gemaakt. Die uitvaart leende zich daar ook minder voor. Maar bij mijn stiefvader werden er wel foto's gemaakt. Ik blader nog geregeld door het rouwalbum en het helpt

me om zijn overlijden een plekje te geven.”

EMOTIES Haar eigen ervaringen met het rouwen om dierbaren, werken als een kompas wanneer Gaby een uitvaart fotografeert. „Ik vraag me bij iedere uitvaart af waar ik behoefte aan zou hebben als ik persoonlijk betrokken zou zijn. Iedere foto die ik maak, vertelt een verhaal. Alles komt erin samen. En dat is niet omdat ik zo goed ben, maar omdat ik de emotie voel. Ik kan de kist wel vijftien keer vanuit verschillende hoeken op de foto zetten, maar dat is niet wat je je op een later moment wilt kunnen herinneren. Het gaat om de emoties en wat er gebeurt. Zo maakte ik een foto van een nabestaande die net voor de afscheidsceremonie even in de lege aula voor de kist ging zitten. Als fotograaf kan ik dan pauze gaan houden, omdat er nog niks gebeurt, maar voor mij gebeurt er op dat moment juist heel veel. Of de foto van de uitvaart van een boer. Door corona was de uitvaart in kleine kring, maar langs de route stonden mensen op anderhalve meter, die hem de laatste eer bewezen. Dat zijn de foto's die voor de nabestaanden straks het dierbaarst zijn.”

Dit artikel wordt u aangeboden door Gaby Ermstrang Fotografie. www.ermstrangfotografie.nl